

Vypraveno

dne 11. 4. 2016

PŘÍLOHA

Podatečně anonymizováno
v souladu s GDPR

Ministr vnitra
Milan Chovanec

Naturalizace v České republice (GA15-07626S)
podle zákona č. 40/1993 Sb.

prac. č.: 0578 r

Toto rozhodnutí nabylo právní moci
dne: 11. 4. 2016
podpis: 18. 4. 2016

MVCRP016HXR3

V Praze dne 7. dubna 2016
Č.j.: MV-14527-4/VS-2016

Rozhodnutí

Ministr vnitra příslušný podle ustanovení § 152 odst. 2 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, (dále jen „správní řád“), přezkoumal na základě včasného rozkladu, který podal Toljatti, nar. Toljatti – Ruská federace, státní občan Ruské federace, trvale bytem 150 00 Praha (dále také „žadatel“), zastoupen V., advokátem se sídlem (dále také „právní zástupce“), rozhodnutí Ministerstva vnitra, odboru všeobecné správy, (dále také „Ministerstvo vnitra“), ze dne 16. 10. 2015, č. j.: VS-2739/835.3/2-2014, jímž nebylo podle ustanovení § 7 odst. 1 zákona č. 40/1993 Sb., o nabývání a pozbývání státního občanství České republiky, ve znění pozdějších předpisů, (dále jen „zákon o státním občanství“), vyhověno jeho žádosti o udělení státního občanství České republiky, a rozhodl t a k t o:

Podle ustanovení § 152 odst. 5 písm. b) správního řádu se rozklad **z a m í t á.**

Odůvodnění

I.

Žadatel podal prostřednictvím Úřadu městské části Praha 18 žádost o udělení českého státního občanství (dále také „žádost“). Žadatel je státním občanem Ruské federace. Na území České republiky se zdržuje od roku 1999 na základě povoleného dlouhodobého pobytu za účelem „rodinný“, jak vyplývá ze sdělení odboru cizinecké policie Krajského ředitelství Policie hlavního města Prahy (založeno ve spise pod položkou č. 12). Ke dni 10. 4. 2006 mu byl povolen trvalý pobyt. Žadatel je svobodný, bezdětný.

Ministerstvo vnitra usnesením ze dne 8. 9. 2014 podle ustanovení § 64 odst. 1 písm. a) správního řádu správní řízení o žádosti přerušilo a vyzvalo žadatele, aby ve lhůtě do 10. 10. 2014 předložil listiny a vyjádření, jež v usnesení výslovně uvedlo (usnesení založeno ve spise pod položkou č. 14). Žadatel byl poučen o tom, že předložení požadovaných listin je nezbytné k úplnému a přesnému zjištění stavu věci a prokázání splnění podmínek pro udělení státního občanství České republiky ve smyslu ustanovení § 3 správního řádu. Dále tímto usnesením Ministerstvo vnitra v souladu s ustanovením § 47 správního řádu informovalo žadatele o zahájení

správního řízení (§ 44 správního řádu). Žadatel byl také poučen, že má podle ustanovení § 36 a § 38 správního řádu právo nahlížet do spisu, navrhopvat důkazy, činit jiné návrhy po celou dobu správního řízení a vyjádřit ve správním řízení své stanovisko, respektive vyjádřit se k podkladům pro rozhodnutí, a to až do doby jeho vydání. Žadatel byl upozorněn na možnost požádat o prodloužení lhůty pro předložení požadovaných listin a také na možnost zastavení řízení ve smyslu ustanovení § 66 odst. 1 písm. c) správního řádu v případě, že požadované listiny Ministerstvu vnitra nepředloží. Ministerstvo vnitra upozornilo žadatele na zákon č. 186/2013 Sb., o státním občanství České republiky a o změně některých zákonů (zákon o státním občanství České republiky), podle kterého lze nabýt české státní občanství zjednodušeným způsobem – prohlášením podle ustanovení § 35, a za jakých podmínek. Žadatel dopisem ze dne 9. 10. 2014 však Ministerstvu vnitra sdělil, že o nabytí českého státního občanství formou prohlášení nemá zájem a předkládá Ministerstvu vnitra potřebné údaje (dopis založen ve spise pod položkou č. 15). Předložené listiny vyhodnotilo Ministerstvo vnitra jako nedostatečné, neboť z některých, již předložených listin, vyplynuly další nové skutečnosti, jako například žadatelem nedoložené zdroje a výše jeho příjmů a také dluhy na pojistném na veřejné zdravotní pojištění, proto Ministerstvo vnitra usnesením ze dne 22. 1. 2015 řízení opětovně přerušilo a vyzvalo žadatele, aby uvedené skutečnosti doložil, přičemž v usnesení další požadované doklady specifikovalo (usnesení je založeno ve spise pod položkou č. 22). Usnesením Ministerstva vnitra ze dne 29. 4. 2015, které je založeno ve spise pod položkou č. 29, bylo řízení opětovně přerušeno, a žadatel byl vyzván, aby ve lhůtě do 10. 6. 2015 Ministerstvu vnitra předložil kopie daňových přiznání k dani z příjmů fyzických osob za zdaňovací období 2014, případně i za předchozí roky 2012 a 2013, pokud je podával.

Před vydáním rozhodnutí o žádosti bylo dopisem Ministerstva vnitra ze dne 31. 7. 2015 žadateli sděleno, že ve lhůtě do 25. 8. 2015 může nahlédnout do spisu a seznámit se s podklady pro rozhodnutí, (dopis založen ve spise pod položkou č. 42), a současně byl žadatel vyzván, aby v této lhůtě doložil další, výslovně v něm uvedené, doklady, jako například úplnou Smlouvu kupní ze dne 19. 2. 2015 včetně dokladů, z jakých byla financována kupní cena převáděné nemovitosti. Žadatel dopisem ze dne 1. 9. 2015 (e-mail), a dopisem ze dne 1. 9. 2015, požádal o prodloužení lhůty do 30. 9. 2015 k předložení požadovaných dokladů a k možnosti nahlédnout do spisu (dopisy založeny ve spise pod položkami č. 43 a 45). Dopisem ze dne 18. 9. 2015 žadatel požádal správní orgán o bližší specifikaci požadovaných dokladů a vyjádřil se k dotazu Ministerstva vnitra týkající se jeho zaměstnání, přičemž k tomu uvedl, že od dubna 2015 pracuje na dohodu o provedení práce ve funkci poradenství v oboru stavebnictví a překладаčská činnost, od srpna 2015 mu byla zvýšena mzda, a sdělil také, že bylo požádáno o přepsání majitele společnosti s r.o. na jeho osobu, a ke dni 29. 9. 2015 je zápis v obchodním rejstříku na nového majitele, respektive žadatele. K dopisu přiložil požadované dokumenty k žádosti, a jak uvedl, i úplnou kopii Smlouvy kupní ze dne 19. 2. 2015, a doklady, z jakých byla financována kupní cena nemovitosti – výpis z účtu (dopis

založen ve spise pod položkou č. 44, úplná kopie Smlouvy kupní založena ve spise pod položkou č. 48 a výpis z účtu založen ve spise pod položkou č. 49).

Ministerstvo vnitra po provedeném důkazním řízení a po komplexním zvážení veškerých podkladů pro vydání rozhodnutí konstatovalo, že žadatel splňuje podmínky pro udělení státního občanství České republiky podle ustanovení § 7 odst. 1 písm. a), c) a d) zákona o státním občanství, tj. podmínku nejméně pětiletého povoleného trvalého pobytu na území České republiky ke dni podání žádosti, a že se po tuto dobu žadatel na území České republiky převážně zdržuje, podmínku, že v posledních pěti letech nebyl pravomocně odsouzen pro úmyslný trestný čin, (viz výpisy z evidence Rejstříku trestů ze dne 18. 6. 2014, a ze dne 9. 7. 2015, založené ve spise pod položkou č. 13 a č. 41), a podmínku prokazující znalost českého jazyka podle vyhlášky č. 137/1993 Sb., kterou se stanoví kritéria pro prokazování znalosti českého jazyka žadatelů o udělení státního občanství České republiky (viz záznam o pohovoru, kterým byla u žadatele ověřena znalost českého jazyka dne 19. 12. 2013, založen ve spise pod položkou č. 4).

Ministerstvo vnitra konstatovalo, že splnění podmínky zakotvené v ustanovení § 7 odst. 1 písm. b) zákona o státním občanství se ve spojení s ustanovením § 74 zákona č. 186/2013 Sb., o státním občanství České republiky a o změně některých zákonů (zákon o státním občanství České republiky), od 1. 1. 2014 neproazuje.

Ministerstvo vnitra dospělo k závěru, že žadatel nespĺňuje podmínku podle ustanovení § 7 odst. 1 písm. e) zákona o státním občanství, tj. podmínku spočívající v plnění povinností vyplývajících ze zvláštních předpisů na úseku veřejného zdravotního pojištění (dále také „pojistné“).

Ministerstvo vnitra podle předloženého vyúčtování Všeobecné zdravotní pojišťovny, (dále také „zdravotní pojišťovna“), za období od 10. 12. 2013 do 24. 2. 2015 zjistilo, že žadatel měl dluhy na pojistném (vyúčtování založeno ve spise pod položkou č. 25). Vyplynulo z něj, že ke dni 8. 7. 2014 dlužil na pojistném částku ve výši 6886 Kč, (pohledávky za měsíc leden až červen 2014), která byla uhrazena dnem 22. 7. 2014. Žadatel byl penalizován, v červnu 2012 hradil penále ve výši 157 Kč, a v červenci 2014 ve výši 306 Kč. Ministerstvo vnitra konstatovalo, že žadatel nehradil pojistné řádně a včas.

Ministerstvo vnitra dotčenou podmínku ve smyslu ustanovení § 11 odst. 4 zákona o státním občanství žadateli neprominulo, ačkoliv o její prominutí požádal. Ministerstvo vnitra uvedlo, že nezohlednilo žadatelovy nedbalostní důvody, kdy po ukončení studia si žadatel podle svého vyjádření neuvědomil, že je jeho povinností platit veřejné zdravotní pojištění. Ministerstvo vnitra v rozhodnutí konstatovalo, že se žadatel v písemném vysvětlení dluhu na pojistném založeném ve spise pod položkou č. 53, vyjádřil tak, že se na sjednanou schůzku dostavil se zpožděním, následná písemná komunikace s několika odvoláními dopadla v jeho neprospěch a žadatel

poté pojistné uhradil. Nezohlednilo také žadatelův důvod spočívající v jeho domněnce, že v době od ledna do června, kdy byl žadatel zaměstnán brigádně, že za něj pojistné hradil zaměstnavatel, a o nedoplatku na pojistném se dověděl až po výzvě od zdravotní pojišťovny, na což reagoval okamžitým uhrazením celé částky. Ministerstvo vnitra konstatovalo, že přihlédlo především k tomu, že neplacení pojistného se jeví jako účelové, kdy žadatel byl po skončení studia veden na úřadu práce a jako osoba bez zdanitelných příjmů, teprve poté, co se Ministerstvo vnitra začalo v souvislosti s podáním žádosti zajímat o jeho pracovní historii, pak dokládá dohody o provedení práce sjednané ve společnosti své matky, (I... A s.r.o.), a teprve od ledna 2015 zde má sjednaný zaměstnanecký pracovní poměr.

Ministerstvo vnitra vyhodnotilo negativně také žadatelovu pracovní integraci, neboť shledalo, že žadatel byl po celou dobu rozhodnou pro posouzení žádosti veden buď jako uchazeč o práci v evidenci uchazečů o zaměstnání na úřadu práce, nebo jako osoba bez zdanitelných příjmů, (konkrétně od 9. 9. 2011 do 11. 12. 2011 veden jako uchazeč o zaměstnání, od 1. 1. 2012 do 30. 6. 2012 jako osoba bez zdanitelných příjmů, od 4. 7. 2012 do 1. 5. 2013 opět jako uchazeč o zaměstnání, od 1. 6. 2013 do 31. 12. 2014 opět jako osoba bez zdanitelných příjmů a teprve od 1. 1. 2015 jako zaměstnanec společnosti I... (R... s.r.o.). Ministerstvo vnitra také konstatovalo, že se jeví být též účelový žadatelův vstup do této společnosti, kdy nastoupil dne 30. 9. 2015 do funkce jednatele a společníka, kde vystřídal svou matku.

Ministerstvo vnitra konstatovalo, že pro posuzování žádosti bylo též vzato v úvahu, že zdroje, ze kterých žadatel uhrazoval své životní náklady, včetně koupě bytu v ceně 2 900 000 Kč, jsou zcela netransparentní vzhledem k jeho nízkým vykázaným příjmům. Ministerstvo vnitra rovněž konstatovalo, že přihlédlo i k tomu, že žadatel nemá žádné rodinné vazby na státní občany České republiky.

Ministerstvo vnitra na základě výše uvedeného žádosti nevyhovělo.

II.

Proti rozhodnutí Ministerstva vnitra ze dne 16. 10. 2015, č. j.: VS-2739/835.3/2-2014, podal žadatel prostřednictvím právního zástupce včasný blanketní rozklad. Ministerstvo vnitra dopisem ze dne 16. 11. 2015 stanovilo žadateli lhůtu k odůvodnění rozkladu do 23. 11. 2015. Rozklad byl ve lhůtě odůvodněn.

Žadatel namítá, že napadené rozhodnutí je v rozporu s ustanovením § 2, § 3, § 50 a § 68 správního řádu.

Žadatel pokládá závěr Ministerstva vnitra, že žadatel nesplnil podmínku podle ustanovení § 7 odst. 1 písm. e) zákona o státním občanství ve vztahu k předloženému potvrzení správy sociálního zabezpečení, finančního úřadu

a zdravotní pojišťovny, za neodůvodněný, který neodráží skutečný stav věci. Žadatel namítá, že aplikace ustanovení zákona o státním občanství neslouží k tomu, aby možnost získat české státní občanství byla odepírána každé osobě, která v minulosti jakkoliv banálně porušila některou z povinností stanovených v objemné škále předpisů. V této souvislosti žadatel odkazuje na rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 2 As 31/2005-78, ve kterém Nejvyšší správní soud vyjádřil právní názor, že správní orgán je ve svém výkladu vázán principem proporcionality, a cituje z něj část, která se týká požadavku na plnění povinností na úseku pobytového režimu cizinců. Žadatel namítá, že neplnění povinností ze strany cizince musí nabýt určité intenzity a délky. V tomto smyslu pak žadatel odkazuje na rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 5 As 39/2009-81, z něhož cituje část, jež se týká předpokladu zmíněné intenzity, respektive závažnosti daného porušení zvláštního právního předpisu, kdy okolnosti protiprávního jednání žadatele musí být takové, aby skutečně bylo naplněno reálné riziko pokračování v porušování povinností ze strany žadatele.

Žadatel spatřuje rozpor u napadeného rozhodnutí se zásadou přiměřenosti, tj. mezi bagatelními částkami evidovanými toliko v přehledu plateb zdravotní pojišťovny (nevymáhané), a odmítnutím udělit žadateli české státní občanství, který, jak uvádí v rozkladu, je do české společnosti integrovaný, má trvalý pobyt na území České republiky, a partnerku, českou státní občanku, se kterou žije ve společné domácnosti, jejichž vztah vykazuje znaky trvalého partnerského soužití obdobného vztahu rodinnému. Žadatel v České republice žije od svého útlého dětství a na Ruskou federaci nemá blízké vazby. Žadatelova matka a sestra také žijí v České republice. Žadatel vyslovil nesouhlas s hodnocením jeho pracovní integrace, a nesouhlas s neopodstatněným závěrem Ministerstva vnitra o jeho údajné netransparentnosti zdrojů příjmu.

Žadatel prostřednictvím právního zástupce dopisem ze dne 1. 2. 2016 doplnil rozklad, ke kterému přiložil kopii nájemní smlouvy. Doplnuje jej o odkaz a citaci z rozsudku Nejvyššího správního soudu, č. j. 5 As 51/2007-105, jež se zabývá závažností případného porušení povinností. Žadatel namítá, že v jeho případě Ministerstvo vnitra nezdůvodnilo onu závažnost porušení povinností ze zákona č. 48/1997 Sb., o veřejném zdravotním pojištění a o změně a doplnění některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů, a zákona č. 592/1992 Sb., o pojistném na veřejné zdravotní pojištění, ve znění pozdějších předpisů, ani blíže nehodnotilo důvody pro případné prominutí této podmínky. K tomu opětovně uvádí, jako důvod hodný zvláštního zřetele, že žadatel žije na území České republiky prakticky celý svůj život, má vztah vybudovaný jen a pouze k České republice, a o nedoplatcích na pojistném nevěděl. Opětovně uvádí také důvod, že v České republice žije žadatelova nejbližší rodina, a že sdílí domácnost s českou státní občankou. Za transparentní doklady označil smlouvu o koupi bytu a za zdroj financování bytu označil potvrzení o převodu financí. Žadatel namítá, že pokud cílem správního orgánu, respektive Ministerstva vnitra, bylo zjištění, kdo koupil bytu pro žadatele financoval, měla být výzva v tomto duchu formulována. Z jejího znění to

neplyne, tudíž žadatel měl za to, že doklady o koupi bytu jsou dostačující. Žadatel v této souvislosti také sděluje, že byt je zároveň jeho zdrojem příjmu, což dokládá nájemní smlouvou, kterou k doplnění rozkladu přiložil.

III.

O rozkladu proti rozhodnutí Ministerstva vnitra rozhoduje podle ustanovení § 152 odst. 2 a 3 správního řádu ministr vnitra na základě návrhu rozkladové komise. Rozklad posoudila rozkladová komise ministra vnitra.

Ministr vnitra posoudil zákonnost postupu Ministerstva vnitra jako správního orgánu rozhodujícího v dané věci v I. stupni. Ministr vnitra konstatoval, že postup Ministerstva vnitra byl věcně správný, napadené rozhodnutí je v souladu se zákony, a že neshledal rozpor napadeného rozhodnutí s ustanovením § 2, § 3, § 50 a § 68 správního řádu, jak je níže uvedeno.

Ministr vnitra napadené rozhodnutí přezkoumal z hlediska splnění podmínek zakotvených v ustanovení § 7 odst. 1 zákona o státním občanství.

Ministr vnitra konstatuje, že žadatel jako samoplátce pojistného neplnil povinnosti vyplývající pro něj ze zvláštních právních předpisů upravujících veřejné zdravotní pojištění, tj. povinnosti podle zákona č. 48/1997 Sb., o veřejném zdravotním pojištění a o změně a doplnění některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů, a zákona č. 592/1992 Sb., o pojistném na všeobecné zdravotní pojištění, ve znění pozdějších předpisů. Z vyúčtování pojistného vystaveného zdravotní pojišťovnou za období 10. 12. 2013 až 24. 2. 2015 plyne, že žadatel od roku 2012 nehradil pojistné řádně a včas, ale vždy teprve za delší časové období, kdy dluh na pojistném dosahoval až několikatisícové částky, v červenci 2014 dosáhl dluh částky 6 886 Kč. V červenci 2014 uhradil penále ve výši 306 Kč (vyúčtování založeno ve spise pod položkou č. 25). Ministr vnitra nemůže souhlasit s námitkou žadatele, který pokládá závěr Ministerstva vnitra, že byl penalizován, a to ve vztahu k předloženému potvrzení správy sociálního zabezpečení, finančního úřadu a zdravotní pojišťovny, za neodůvodněný, a který neodráží skutečný stav věci. Ministr vnitra uvádí, že závěr správního orgánu má oporu ve skutečném zjištěném stavu věci, tak, jak je známo Ministerstvu vnitra z podkladů založených ve spise, které předložil samotný žadatel. Ministr vnitra ve shodě se závěry Ministerstva vnitra dospěl k závěru, že v daném případě se nejednalo se o jednorázové porušení povinností na úseku veřejného zdravotního pojištění. K opožděným platbám pojistného docházelo nepřetržitě po dobu půl roku, jak je uvedeno výše (pohledávky za měsíc leden až červen 2014). Dluh na pojistném dosahoval několikatisícové částky, což nelze hodnotit jako zanedbatelnou či bagatelní částku. Žadatel se na území České republiky zdržuje dlouhodobě, od roku 1999, kdy na území České republiky přicestoval jako dítě s rodiči, jak uvedl ve svém životopise. Tato dostatečně dlouhá doba pobytu v České republice, umocněná navíc jeho začleněním od útlého

věku do české společnosti, jak sám žadatel uvádí v rozkladu, mu dala nepochybně víc než adekvátní příležitost přiměřeně a postupně vzhledem ke svému věku a dospívání, se seznámit s rozsahem a obsahem práv a povinností vůči České republice, a tato práva a povinnosti také beze zbytku plnit. Právě uvedenými nedoplatky na pojistném a na vyměřeném penále na úseku veřejného zdravotního pojištění žadatel prokázal opak, kdy povinnosti vyplývající z předpisů shora citovaných, jež jsou součástí českého právního řádu, opakovaně porušoval. Žadatelův přístup k plnění dotčené povinnosti lze hodnotit jako laxní, a ke změně nedošlo ani v době řízení o žádosti, když dluh na pojistném a na penále přetrvával i v době po podání žádosti, proto prvostupňový správní orgán a ani ministr vnitra nemůže, než konstatovat, že veškeré závazky vůči zdravotní pojišťovně před podáním žádosti neměl žadatel vyrovnány. Svědčí o tom i žadatelovy důvody, pro které žádá o prominutí dotčené podmínky, kdy, jak sám označil své jednání, tj., že z nedbalosti po ukončení studia si neuvědomil, že je jeho povinností platit veřejné zdravotní pojištění, dále, že od června do srpna 2013 byl na úřadu práce, stalo se nedopatření, kdy kvůli osobním důvodům nebyla žadateli uznána schůzka, na kterou se dostavil se zpožděním, následná písemná komunikace s několika odvoláními dopadla v jeho neprospěch, poté dluh na pojistném uhradil. Dále žadatel uvedl, že od ledna do června 2014 byl zaměstnán brigádně, domníval se, že zaměstnavatel za něj hradí pojistné, o nedoplatku se dověděl až po výzvě zdravotní pojišťovny, na což reagoval okamžitou úhradou předmětného dluhu, jak je výše uvedeno (písemné vysvětlení dluhu na pojistném založené ve spise pod položkou č. 53).

Ministr vnitra konstatuje, že napadené rozhodnutí reflektuje i na judikaturu Nejvyššího správního soudu, respektive zejména rozsudek č. j. 5 As 51/2007-105, ve kterém Nejvyšší správní soud uvádí, že ustanovení § 7 odst. 1 písm. e) zákona o státním občanství předpokládá určitou intenzitu, tedy závažnost daného porušení zvláštního právního předpisu (shora citované právní úpravy na úseku veřejného zdravotního pojištění). Stejně tak předpokládá i další podstatné okolnosti protiprávního jednání žadatele, které musí být takové, aby bylo skutečně naplněno reálné riziko pokračování v porušování povinností ze strany žadatele. Ministr vnitra uvádí, že na základě shora uvedeného v případě žadatele je předpoklad protiprávního jednání spočívající v pokračování v porušování povinností na úseku veřejného zdravotního pojištění zcela reálný, právě v kontextu důvodů, které žadatel označil za důvody hodné zvláštního zřetele pro prominutí dotčené podmínky ve smyslu ustanovení § 11 odst. 4 zákona o státním občanství, jak je shora uvedeno, když sám žadatel tvrdí, že byly způsobeny jeho nedbalostním chováním, což se v konečném důsledku odrazilo v jeho pozdních úhradách pojistného a následné penalizace, což jednoznačně dokládá přístup žadatele k plnění povinností, jež mu právní předpisy ukládají. Shora uvedené, je i v souladu s principem proporcionality, kdy Nejvyšší správní soud hodnotil smysl a účel podmínky podle ustanovení § 7 odst. 1 písm. e) zákona o státním občanství, a to ve vztahu k charakteru a závažnosti porušení dotčené povinnosti, a konstatoval, že smyslem a účelem této podmínky je vyloučit z možnosti nabytí českého státního občanství žadatele, který po dobu svého

dosavadního pobytu na území České republiky porušoval právní předpisy, v daném případě veřejné zdravotní pojištění, neboť je důvodné reálné nebezpečí, že by takový žadatel pokračoval v závažném porušování právních povinností i jako občan České republiky, a je zde tudíž veřejný zájem na tom, aby takový žadatel české státní občanství nenabyl.

V této souvislosti ministr vnitra musí konstatovat žadatelovu nedostatečnou integraci do české společnosti z hlediska neplnění základních povinností vyplývajících pro něj ze zákonů České republiky, o jehož občanství na základě žádosti projevuje tak enormní zájem. Respektování českého právního řádu, plnění povinností a závazků, které z něj pro žadatele vyplývají, je toliko základním a mezním předpokladem pro integraci osoby žádající o české státní občanství do české společnosti, což z důvodu dlužných částek na pojistném žadatel nesplnil. U žadatele však nejsou dány rovněž předpoklady splnění pracovní integrace, neboť téměř po celou dobu rozhodnou pro posouzení žádosti byl žadatel veden buď jako uchazeč o práci v evidenci uchazečů o zaměstnání na úřadu práce (od 9. 9. 2011 do 11. 12. 2011, a od 4. 7. 2012 do 1. 5. 2013), nebo jako osoba bez zdanitelných příjmů (od 1. 1. 2012 do 30. 6. 2012 a od 1. 6. 2013 do 31. 12. 2014), a teprve od 1. 1. 2015 jako zaměstnanec společnosti DOW PAPER A s.r.o. Do této společnosti však vstoupil žadatel až dnem 30. 9. 2015, do funkce jednatele a společníka, což je doba příliš krátká, aby žadatelova pracovní integrace byla objektivně posouzena. Pokud se týká žadatelovy rodinné integrace spočívající v partnerství s českou státní občanskou, jak žadatel uvádí v rozkladu a v doplnění k rozkladu, ministr vnitra konstatuje, že tuto skutečnost nikterak není důvodné zpochybňovat, nicméně musí uvést, že ji žadatel v žádosti neuvedl, a právní zástupce žádné relevantní doklady o této skutečnosti nedoložil ani v souvislosti s podaným rozkladem. Ani žadatelova nejbližší rodina, respektive rodiče, kteří sice žijí na území České republiky, však nejsou českými státními občany a o české státní občanství nepožádali, jak uvedl žadatel v dotazníku k žádosti, který je založen ve spise pod položkou č. 3.

Jedním z kritérií úvahy, zda cizinci udělit státní občanství, je míra integrace daného cizince do české společnosti. Posuzování integrace s odvoláním na žadatelovu pracovní integraci není překročením zákonem stanovených mezí správního uvážení ani rozšířením podmínek stanovených v § 7 odst. 1 zákona o státním občanství. Skutečnost, že správní orgány přihlédly k tomu, jakým způsobem se žadatel snaží pracovně integrovat do české společnosti, je adekvátní smyslu a účelu zákona o státním občanství, jak vyplývá z rozsudku Městského soudu v Praze č. j. 11 Ca 267/2009-42.

Pokud se týká žadatelovy námitky k netransparentnosti jeho příjmů, vycházel správní orgán z jeho nízkých vykázaných příjmů a v kontextu vykázaných životních nákladů, zejména financování žadatelova bytu ve výši 2 900 000 Kč. Žadatel doložil potvrzení o zdanitelných příjmech ze závislé činnosti a z funkčních požitků za období let 2012 až 2014, kde za rok 2012 úhrn zúčtovaných příjmů ze závislé činnosti činil

částku ve výši 31 200 Kč, za rok 2013 částku ve výši 28 404 Kč, a za rok 2014 částku ve výši 18 200 Kč (potvrzení o zdanitelných příjmech ze závislé činnosti založena ve spise pod položkou č. 27). Právní zástupce sice označil závěry prvoinstančního správního orgánu o netransparentnosti finančních zdrojů žadatele, jako za zcela nepřipustné a neopodstatněné, ministr vnitra však musí konstatovat, že žadatel žádné jiné doklady prokazující opak tvrzení, nepředložil, a to jak v rámci řízení před správním orgánem I. stupně, tak v rámci rozkladového řízení. K výpisu z účtu, který je založen ve spise pod položkou č. 49, a který žadatel doložil jako doklad prokazující zdroj financování předmětného bytu na základě výzvy Ministerstva vnitra, ministr vnitra uvádí, že dotčený doklad pouze deklaruje převod finanční částky určené k realizaci kupní ceny, nicméně není relevantním dokladem, z jakého byla financována kupní cena nemovitosti, jak požaduje Ministerstvo vnitra v dopise ze dne 31. 7. 2015 (založen ve spise pod položkou č. 42). Ministr vnitra nemůže souhlasit s názorem žadatele, že požadavek Ministerstva vnitra na doložení zdroje financování jeho bytu je projev libovůle správního orgánu, jež nemá oporu v zákoně, neboť reflektuje na rozsudek Městského soudu v Praze č. j. 11 A 13/2012-44, který umožňuje Ministerstvu vnitra i v této souvislosti, sice podpurným způsobem, činit úvahu o transparentnosti chování žadatele v souvislosti s financováním koupě bytu, jak je shora uvedeno, přestože v daném případě žádost byla zamítnuta z důvodu porušování zákona o veřejném zdravotním pojištění.

V souladu s výše uvedeným rozhodl ministr vnitra na návrh rozkladové komise rozklad zamítnout.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí se podle ustanovení § 91 odst. 1 ve spojení s ustanovením § 152 odst. 4 správního řádu nelze odvolat.

ministr vnitra

